

skellige regler for udbyttets fordeling og har derfor ikke villet foreslå stærkere præciserede regler end de i denne paragraf nævnte, hvorved nævnet sættes i stand til at afvise godkendelsen i de tilfælde, hvor nævnet skønner, at der foreligger et misforhold mellem et aktieselskabs indkomst og de beløb, der af selskabet udbetales i udbytteandel.

Til § 6.

Bestemmelsen betyder, at de særligt godkendte aktieselskaber vil få en yderligere mindre skattelettelse derved, at de fritages for at betale aktieselskabsskat af et beløb på

$\frac{1}{4}$ af det beløb, der enten udbetales til de beskæftigede som udbytteandel eller endeligt henlægges som ejet af de beskæftigede. Det bemærkes, at velfærdsforanstaltninger iøvrigt, jfr. § 3, ikke er medtaget her.

Til § 7.

Medens selve den årlige regnskabsmæssige undersøgelse naturligt foretages af skattemyndighederne, har man fundet det rigtigt, at spørgsmålet, om en udgiftsart berettiger til fradrag m. m., hvilken afgørelse må træffes på grundlag af et studium af udbyttedelingsordningens vedtægter, henlægges til nævnet.